

HEGYALJA *TÉL-TAVASZ*

2020.12. – 2021..02.

VÖRÖSMARTI ÁLTALÁNOS ISKOLA

HEGYALJA *TÉL* *TAVASZ*

KÖZELEDIK A KARÁCSONY...

Karácsony küszöbén

A szokásosan nagyszabású ünnepély helyett 2020. december 18-án - tekintettel a járványügyi helyzetre és előírásokra - a karácsonyt kissé szerényebb körülmények között ünnepeltük meg. Az iskola tornatermében gyűltünk össze vendégek, külső hallgatóság, tanulóink lelkes és odaadó támogatói nélkül. Az igazgatónő rövid bevezető beszéde után, a hittantanárnő és a zenetanárnő vezetésével, valamint az osztályfőnökök segítségével az egymástól elkülönített kisebb tanulói csoportok (osztályok) karácsonyi dalokat énekeltek, majd finom sütemények, italok mellett kellemes hangulatban társalogtak. Végül a tanulók örömeire az osztályfőnökök kiosztották tanítványaiknak a Hergeszöllősi járás által küldött ajándécsomagokat. Az iskola könyvtárába is új játékok kerültek. Alig várjuk, hogy játszhassunk velük!

KÖZELEDIK A KARÁCSONY...

Várom a nagy Karácsonyt!

Várom a karácsonyt, a hideg havat s a meleg nappalit! Már feldíszítettem a fát. Apukám ebben az évben megengedte, hogy én tegyem fel a csillagot! Azért látszik, hogy egy picit megsértődött ez miatt... Reménykedem, hogy a szüleim legalább egy kis kekszes csokit tesznek a karácsonyfa alá! Várom a találkozást a rokonaimmal! Alig várom azt is, hogy anyukám feltálalja a finom májgombóclevest és a sült húst!

Angyal Eszter, 6. osztály

Hoppá! Még egy kis hó is esett! Teljes az öröm!

KÖZELEDIK A KARÁCSONY...

Kellemes meglepetés

2021.12.17.

Egyik szünetben az igazgató néni meglepett bennünket egy csomagostással. Azok a tanulók, akik tavaly és tavalyelőtt kitűnők voltak, kaptak ajándékcsomagot. Igazi karácsonyi meglepetés számunkra! A csomagban voltak: érdekes fejtörők, Rekordok könyve, számológép, 32GB USB, betétes ceruza, ceruzabetétek, golyóstoll, öntapadós üzenőcédulák, enciklopédia, füzetek. A magyar 6.-ból nyolcan kaptunk, majdnem mindenki, a horvát nyolcadikból 1 tanuló, és a magyar 7.-ből két tanuló. Az igazgatónő megkérdezett minket, hogy mi a titka a jó jegyeinknek...

SZERINTED?

Tanulás?

Szorgalom?

Sok ismétlés?

Komolyság?

Figyelem?

Sok gyakorlás?

Lekiismeretesség?

Jó időbeosztás?

Helyes táplálkozás?

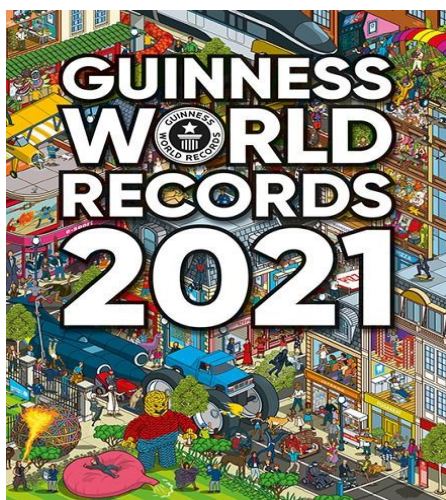
Saját szoba?

Sok olvasás?

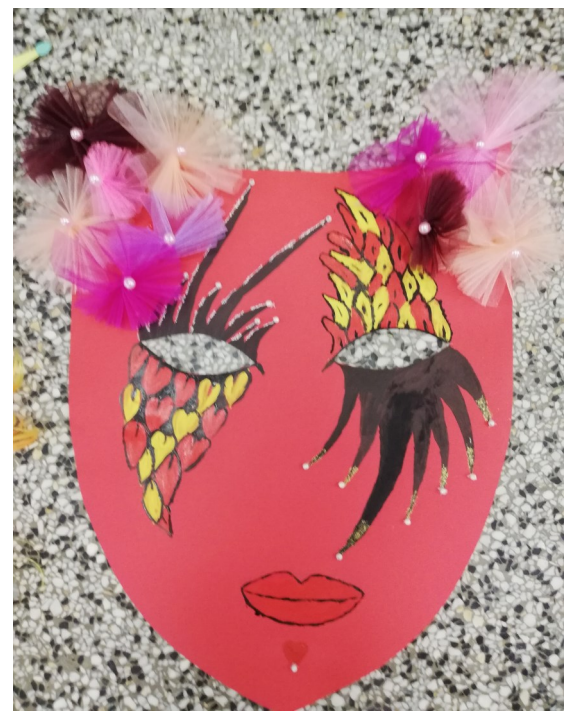
Korai lefekvés?

Megloptuk a tudás fáját?

KÖZELEDIK A KARÁCSONY...

Itt a farsang!

Itt a farsang!

Farsangi fölfordulás

Mondhatnám, hogy egy átlagos csü-törtöki nap volt az iskolában, de nem teszem! Mert nem volt átlagos az a nap, amikor farsangoltunk az iskolában. A tanítás elején a megszokott módon zajlott minden, de aztán az első órától váratlanul körülbelül húsz perccel előbb csengettek ki a szokásosnál. Mi, diákok persze örültünk neki, hisz sokkal hosszabb szünetünk lett. Reggelire virslit kaptunk, így azt is korábban, mint egyébként. A többi óra már a tervezett csengetési rendszer szerint ért véget, azaz öt perccel korábban, mint általában. Az órák után szerencsére volt még sok időnk az ál-

arckészítésre!!! Az az osztály, amelyiknek a legszebb lett az álarc, nyerhetett egy tortát! Voltak osztályok, akiknek nem volt kedvük az álarc készítéséhez, így nem volt esélyük a nyeresre.

Minden osztály kapott egy, már előre kivágott hatalmas színes álarcformát, amit aztán ki kellett díszíteni. A díszeket a Melinda nénitől, valamint otthonról szereztük. Azután minden osztálynak az osztályfőnöke nélkül kellett dolgoznia. Amikor mindenki elkészült, levitték a műveket a földszintre, és minden osztály szavazhatott, viszont a sajátjára senkinek sem szabadott. Nyilván a magyar ötödikesek nyertek volna, mert ők vannak a legtöbben!

Végül az eredményhirdetés következett. Mindenki nagyon izgult, nagy volt a feszültség. De mielőtt a győztest meghirdették volna, az alsós osztályok kaptak külön egy tortát. És aztán, kihirdették a győztest, egy magyar osztályt, egy nagyon hangos magyar osztályt, na, jó nem húzom tovább az időt: a győztes a magyar 6. osztály lett! Tehát az én osztályom fogyasztotta el a másik tortát. Viszont a többi osztály is kapott nasikát, egy kis rácpitét.

Nekem őszintén tetszett ez az esemény.

Szabó Vivien, 6. osztály

Itt a farsang!

A farsang

Helló! Elmesélek egy átlagosnak indult csütörtöki napot. Szokás szerint késett a reggeli busz. Amikor az iskolába értünk, látszott a tanárokon, hogy ez nem egy átlagos csütörtök lesz. Az első órától véletlenül húsz perccel előbb csengettek, mint kellett volna. A reggeliről és a korán kicsengetésről már sejtettük, hogy lesz valami, mert mindig, amikor lesz valami virsli a reggeli vagy az ebéd. Aznap fánk volt az ebéd a maszkbál fánkös hagyománya szerint.

A többi órán már szabályosan ment a csengetés, mindössze tíz perccel előbb csengettek ki a megszokott-nál.

Az utolsó óra után senki sem mehetett haza, mert akkor jött a verseny.

A verseny célja az volt, hogy az az osztály, amelyiknek a legszebb az álarc és a legtöbb szavazatot kapja, az megnyer egy hatalmas csokistortát! De egy tanár se segíthetett a diákoknak. Kaptunk hatalmas színes kartonpapírból készült álarcokat. Minden tanuló hozott otthonról kellékeket, és azokat használtuk fel az álarc díszítésére. Erre összesen egy teljes óránk volt. Amikor elkészültek az álarcok, elhelyeztük őket az iskola folyosóján. Mindegyikhez tették egy dobozt, és abba kellett dobni a szavazóceklit. Kollár Kinga igazgatónő hirdette ki a győztest. A győztes osztály, erre bizonyára nem számított senki, a magyar hatodik osztály lett. Miután átvették a tortát, a saját tantermben el is fogyasztották. A többi osztály vigaszdíjként rácpitét kapott. A hátralévő időben az osztályfőnökeinkkel voltunk, amíg nem jött a busz. Ebből a naptól mindenki a legjobbat hozta ki, még a vírusos körülmények ellenére is. JJJ

Itt a farsang!

Jeles napok

Rózsaszín pólók napja

A kortárs erőszakkal, zaklatással és bántalmazással napjainkban számos közegben találkozhatunk, amely a gyerekek és fiatalok körében súlyos gond, mély nyomot hagyhat testi-lelki fejlődésükben. Az erőszak bármely megjelenési formájának megakadályozása érdekében szükségessé vált a külső beavatkozás, a közösségek segítése a másság elfogadása és megértése céljából. Ezért is tartjuk a rózsaszín pólók napját február hónap utolsó szerdáján.

Ezen a napon iskolánk tanulói is rózsaszín pólót viseltek. Mindnyájan egyöntetűen és határozottan mondtunk nemet az erőszak bármilyen megnyilvánulására, hiszen mindennapjainkat csak az elfogadás, megértés, szeretet, a kedvesség, a mosoly és a barátság tehetik boldoggá és széppé.

Legyen az iskola az elfogadás, kedvesség, mosoly és szeretet háza!

Jeles napok

„Hazádnak rendületlenül
Légy híve, oh magyar,
Bölcsöd az 's majdan sírod is,
Melly ápol 's eltakar.”

Jeles napok

2021. március 15.

Nem múlhat el egy év sem, hogy ne emlékeznénk meg 1848. március 15-ről. Tavaly műveltségi és sportvetélkedőt tartottunk ebből az alkalomból egy pénteki napon, március 14-én. Ezt a napot az is emlékezetessé tette, hogy alkalmi rendezvényünk éppen befejeződött, amikor megjött a hír, a világjárvány miatt hétfőtől online oktatás lesz. Kapkodva csomagoltuk a rajzfelszerelést, az atlaszokat, a könyveket a szekrényekből, és izgalommal, kicsit zavartan vettük át az új laptopokat. Nem tudtuk, mi vár ránk.

Ebben a tanévben is rendkívüli volt a helyzet, de szerencsére a koszorúzásokkal méltón meg tudtuk ünne-

pelni ezt a napot, hiszen Vörösmarton két negyvennyolcas nevét is őrzi az emlékezet. Ezért saját készítésű koszorúkkal, nemzeti színű forrógokkal ellátogattunk Béni Izsák, hajdani borosgazda, forradalmár és Apostol János tanító, ágyúöntő sírjához, hogy ennyi év után is lerójuk tiszteletünket. Meséltünk róluk egymásnak, énekeltünk és szavaltunk. Hideg, esős nap volt, de nem fáztunk: a dicső múlt, a bátor elődök miatt érzett büszkeség melegítette szívünket.

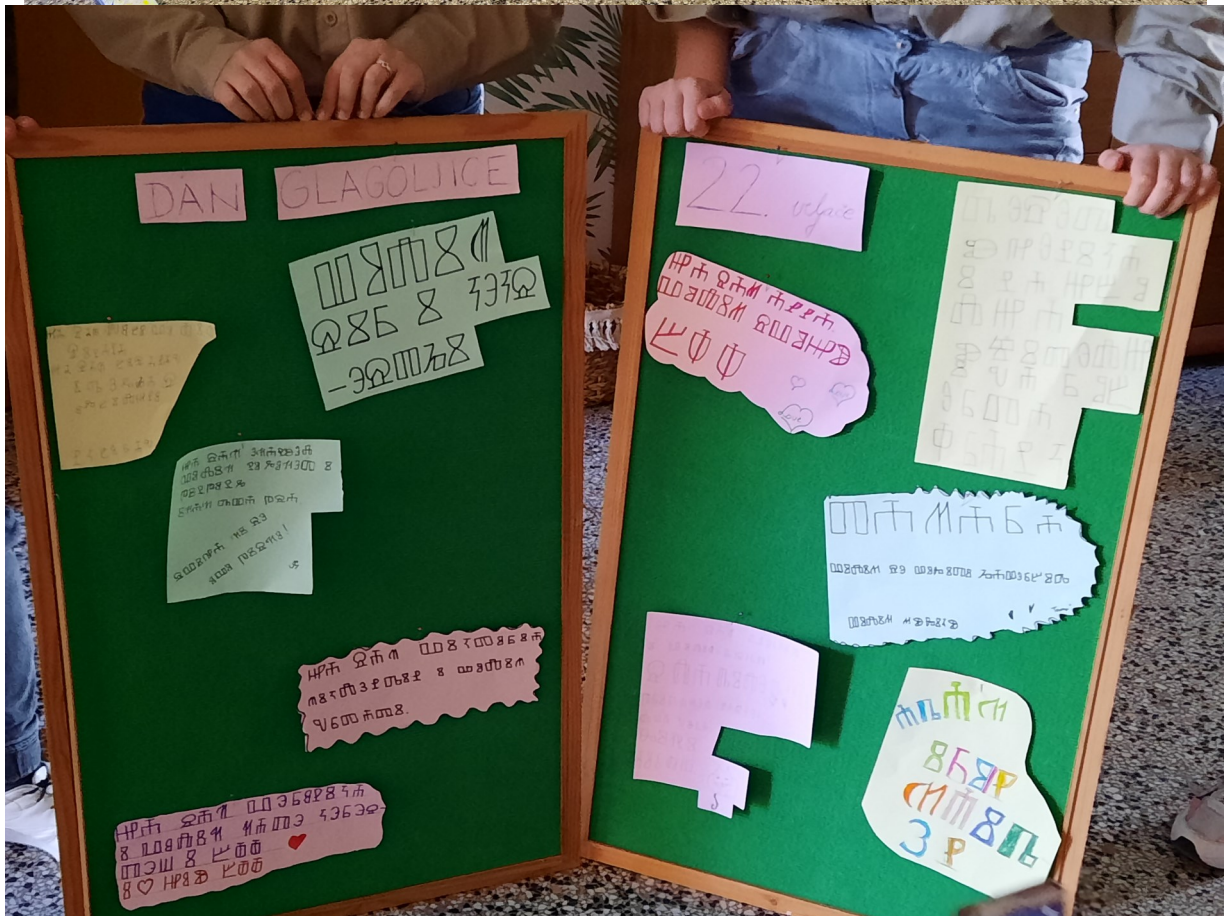
-KJ-

„Mefogyva bár, de törve nem,
Él nemzet e' hazán”

(Vörösmartí Mihály: Szózat)

Jeles napok

A horvát glagolitaírás

A hatodik és nyolcadik osztályos tanulók méltóképpen megemlékeztek a horvát glagolitaírás napjáról, amelyet a Horvát Nyelvi és Nyelvtudományi Intézet ajánlására és útmutatása szerint február 22-én tartunk. Valamikor régen, 1843-ban ezen a napon nyomtatták ki a római katolikus egyházban a celebráló pap számára a szentmise, misekönyv vagy misszálé szövegeit, amely az első nyomtatott horvát könyv.

A tanulók a nevezetes esemény emlékére saját nevüket és a horvát nyelvvel kapcsolatos fogalmakat glagolitaírással jegyezték le, beszélgettek az említett glagolitaírással készült nyelvemlékről, amely a világon egyedi jellegzetessége a horvát nép írástörténetének.

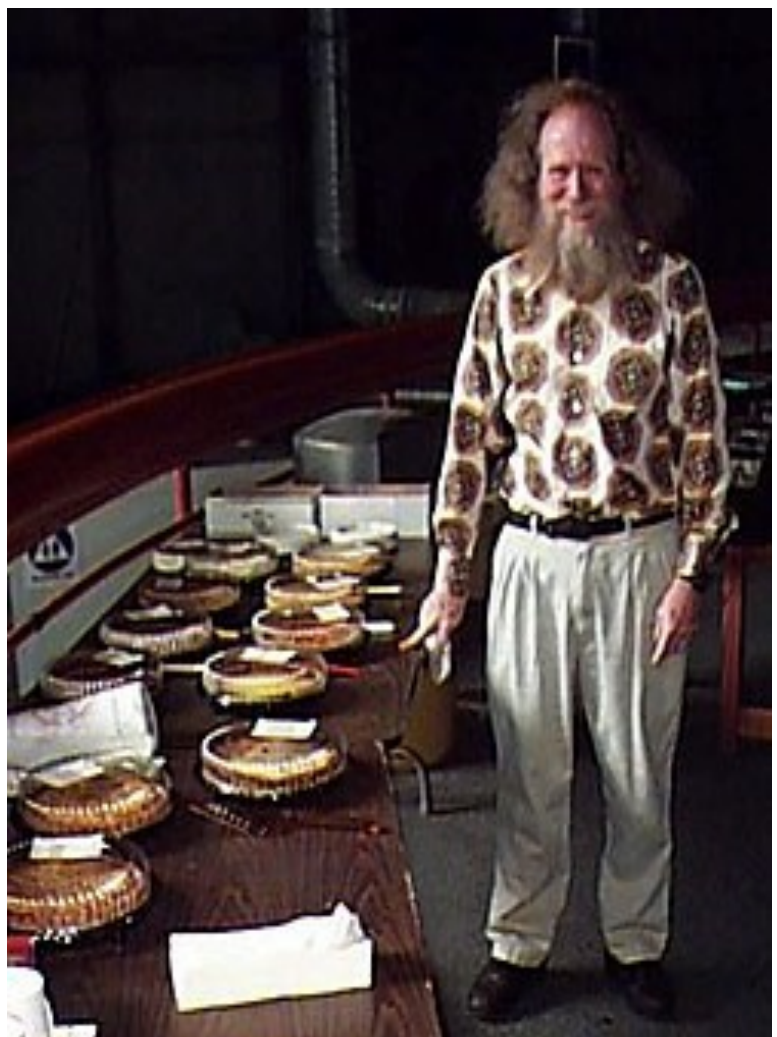

Jeles napok

A π napja (PI)

Az egyébként szokásos tanítást a π napja tette különlegessé pénteken. Már csütörtökön elkezdtek a készülődést. Mindenki kapott egy számot, és az volt a házi feladat, hogy azt dekoráljuk ki, és péntekre hozzuk el az iskolába. Másnap aztán negyedik-ötödik órában kimentünk a focipályára, ahol mindenki a saját számával beállt egy sorba úgy, hogy a π számai rendben legyenek.

Larry Shaw („a π hercege”), a nemzetközi π -nap megalkotója

Osztályról osztályra kukkolás

Ruhacsipeszek és emojik

Egy nap végigsétáltunk az iskolán, benéztünk a tantermekbe. Sok érdekes faliújságot láttunk, amelyekből az is kiderült, miről tanultak, miről beszélgettek az osztály tanulói. Az alábbi fotó hangulatjelei pedig azt mutatják, hogyan értékelik a diákok az órát, mennyire sikerült megérteniük és megjegyezniük az óra anyagát és hogyan érezték magukat. Az ilyen értékelés a jobb eredmény elérése céljából történik. Ez a tanulók visszajelzésén és a tanár-diák, valamint diák-diák közötti tapasztalatcserén alapszik. Ez az értékelés a tanulókat további ismeretszerzésre, tanulásra motiválja.

Osztályról osztályra kukkolás

Melyik osztályban jártunk?

Kiderül, ha elolvasod a felcsipeszelt neveket!

Osztályról osztályra kukkolás

Kedves és meghitt hangulatot áraszt a virágos csészés plakát.

Osztályról osztályra kukkolás

Tanulásra buzdít és önbizalomra ösztönöz ez a két faliújság.
Hajrá, gyerekek! Szorgoskodjatok, akár a méhecskék!

Iskolánk képekben

Még év elején fényképeztük le ezt a faliújságot.

Vár a könyvtár mindenkit!

Egy fáradhatatlan és termékeny diákszövetkezet

Iskolánk diákszövetkezetének sohasem üres a vitrine, bár a felkínált portékák állandóan cserélődnek. Szünet nélkül jönnek az új ötletek, folyik a munka és az értékesítés. Számos rendezvényen mutatjuk meg és áruljuk termékeinket. Büszkék lehetünk ügyességünkre és szorgalmunkra.

Az iskola képekben

Az iskola képekben

Tatjana Tomek iskolapedagógus néninek mindig tele az asztala, a munkának se vége, se hossza. Mégis mindig mosolyogva fogad bennünket, örül, ha segíthet. Energiája és szeretete kifogyhatatlan! Tanácsait érdemes megszívlelni!

Az iskola képekben

A horvát órák azoknak sem okoznak nagy gondot, akik nem beszélnek olyan jól a nyelvet. Roberta tanárnő nagyon közvetlen velünk, segítőkész, és az óráira mindig készít valami érdekességet. Az asztalán is látszik, hogy mindent bevet az óra sikeréért.

Put u bakin ormar

U jedno rano jutro moji prijatelji Teo, Maja i ja otišli smo kod moje bake. Kod nje je bilo jako puno mjesta za igru. Budući da nam je bilo dosadno, odlučili smo se igrati. Za to vrijeme moja baka pekla je onu svoju ukusnu pitu.

Teo i ja igrali smo se skrivača. On je prvi brojao. Maja i ja odlučile smo se sakriti u bakin stari ormar. Teo nas je počeo tražiti, a bakin stari ormar bivao je sve manji i manji sve dok Maja i ja nismo upale u čudesan svijet iz kojega su dolazili zvukovi djece. Teo je mislio da se nalazimo u njemu. Ušao je u ormar i nakon nekoliko sekundi i on se našao u čudesnom svijetu. Teo je bio jednako zbunjen kao i nas dvije. Ubrzo smo se svi troje našli na okupu i bili smo jako sretni. Kako nismo znali gdje je izlaz iz ovog neobičnog svijeta, odlučili smo ga potražiti. Prolazili smo pokraj raznih mjesta i čudnih bića. Maja i ja primijetile smo da nam Teo nedostaje. Jako uzrujane, odlučile smo ga potražiti u šumi od čokolada i fontana od fante. No, njega nigdje nije bilo. Odjednom smo ugledale špilju u velikoj planini slatkiša. Prva nam je pomisao bila da Teo voli slatkiše. I naravno, on je bio ondje, ali ne posve sam. Pokraj

njega stajalo je ogromno čudovište s velikim zubima. Nismo im smjele prići jer bi to bilo jako opasno. Ali nekoliko sekundi kasnije pojavili su se svi junaci iz crtića. Spasili su Tea od čudovišta, a čudovište odnijeli u svoj zoološki vrt. Pitali su nas kako smo dospjeli ovdje. Ispričali smo im sve kako je i bilo, a oni su nam pokazali put prema kući.

Kada smo stigli kući baka je bila presretna što nas vidi, a mi smo joj, uz pitu, i spričali sve što nam se dogodilo.

Ana Tufeković, 6.r.

Tata moj tatasti

Volim svoga tatu tatastoga, a voli i on mene. S njime dani nikad nisu dosadni.

„Pazi, Ana, lubenica!“ viknuo je tata. Kad sam čula tu rečenicu, odmah sam zna-
la što je. Tata mi je bacio lubenicu u ruke, ali ja sam bila okrenuta i nisam ju vidjela.
Lubenica me strašno udarila. Imala sam plavicu skoro dva tjedna. Tata mi je rekao
da trebam više paziti. Mene je boljelo, a na tati se baš i nije vidjelo da mu je bilo
žao. Tek kad mi se na ruci pojavila plavica, tata mi je rekao: „Oprosti!“ Mojem tati
bilo je jako žao kada je vidio u kakvu sam se situaciju dovela kada su u pitanju kilo-
grami. Stalno mi je govorio da manje jedem. Objašnjavao mi je neke činjenice o
prehrani, a ja sam svakim danom bila sve deblja i deblja. Moj tata jednoga je dana
rekao da je dosta takvog načina života. Nešto moram promijeniti. U dogovoru s ma-
mom upisao me u teretanu i ta mi se zamisao jako svidjela. Tata je bio jako sretan
kada je čuo da sam smršavila jedanaest kilograma. Vidio je moju upornost i želju da
postignem svoj cilj. Kada sam prestala ići u teretanu, roditelji su me upisali na ru-

komet. Moj tata obožava rukomet. Nikada nije mislio da ću ja trenirati baš taj sport i da će mi baš tako dobro ići. Kada je došao na jedan moj trening bio je ponosan na mene kada je vidio da sam ja početnica na nivou najboljih igračica.

Moj tata tatasti je moja najveća motivacija!

Ana Tufeković, 6.r.

Múlt és jelen együtt

Vörösmart nevének eredetéhez kapcsolódó monda Vörös Márta története. A gonosz és kapzsi várúrnő sanyargatta a népet, de élete tragikus véget ért. Iskolánk diákszövetkezete is az ő nevét viseli. Tragédiája számunkra intelem, hogy csak szorgalmas és becsületes munkával érhetünk el elismerést és tartós sikereket.

Angyal Eszter számítógépes rajzai a szép, de kegyetlen és ezért megbűnhődő legenda alakot ábrázolják.

Így találkozik és olvad össze a múlt és a jelen, a hagyomány és a korszerűség.

Te milyennek képzeled Vörös Mártát? Olvastad már legendáját?

